

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gld., za pol 1-ta 8 gld., za četr leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejeman za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petst-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolpa“.

Opravnitvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Mesčanje!

Naši kandidati za ljubljanske mestne volitve so:

Za III. razred, ki voli 15. aprila:

Gospod **Janez N. Horak**, hišni posestnik.
" **Josip Jurčič**, urednik.
" **dr. Valentin Zarnik**, odvetnik.

Za II. razred, ki voli 16. aprila:

Gospod **Franjo Ravnikar**, deželni blagajnik.
" **Luka Robič**, penzionirani davkarski višji nadzornik.
" **dr. Josip Vošnjak**, zdravnik.

Za I. razred, ki voli 17. aprila:

Gospod **Andrej Dolinar**, trgovac in hišni posestnik.
" **Josip Kušar**, trgovac in hišni posestnik.
" **dr. Josip Poklukar**, hišni posestnik.
" **Josip Strzelba**, trgovac in hišni posestnik.

Narodni meščanski volilni odbor.

Pred ljubljanskimi volitvami.

Mož, kateri po svojem poklicu in dolgem izkuštu mora Ljubljano in Ljubljancane najbolj temeljito poznati po vseh razmerah, zlasti pa po njih mišljenji, rekel je lansko leto enkrat jednemu naših znanih zastopnikov v privatnem pogovoru tako-le o Ljubljani: „Naše mesto ima zdaj 30.000 prebivalcev, mej temi jih govori 6000 mej seboj nemški, ali mej temi nemško govorečimi jih je precjè politično slovensko mislečih; vsi drugi govore mej seboj slovenski; kdor hoče namreč Ljubljano poznati, ta je ne sme v zvezdi pa v Lermanovej aleji študirati, tja zahaja mala manjšina. Kar se tiče ónih Ljubljancov, ki imajo volilno pravico, jih je tudi velika večina, ki so ali se nagibljejo na narodno stran, takó, da, ko bi se vsi udeležili, in bi volitev bila popolnem prosta, zmagate (Slovenci) v vseh treh razredih in za vse zastope, in sicer še z veliko večino.“

Zakaj tedaj uže davnaj nijsmo zmagali pri volitvah?

Zato ker smo premalo odločni. „Saj ne bomo zmagali, torej je vse jedno ali grem volit ali ne,“ govori mnogi naš volilec prvega razreda, ki bi bolje storil, ko bi gotovo volit šel. Kedaj pride do ónega vzvišenega narodnega in političnega zavedanja, ki bode vsacemu kot samo ob sebi razumljivo državljanško dolžnost nalagalo, da se pobrine za javne stvari! Kedaj bode premagano ono materialistično stališče, ki se boji na levo in desno dostikrat neškodljive zamere in namišljene škode, pa zataj svoje prepričanje!

Da do tacega stanja pride, dolžnost je delati vsacega zavédnega narodnega volilca ne le s tem, da sam svojo volilno dolžnost stori, temuč da v svojem krogu, kjer ima vpliv, z živo besedo za to dela, pomen volitev pojasnjuje, in na ta način narodno zavest in patrojitičen čut domačinstva budi. Naj v tem smislu porabijo ljubljanski prijatelji slovenske

stvari te zadnje dni pred volitvami, da jih častno dovršimo.

Velika noč.

V mrzlj zimi smo obhajali spomin prihoda Izveličarjevega na zemljo, ter odprli veselju svoja srca. Prišel je bil na zemljo v zimskem času, času prave duševne zime, ko nij svetila dnevnega svita luč, ki človeka vodi po poti življenja, da ne zaide. Vladala je trda zima, vladala je temna noč.

In ko je stopil na zemljo oni, po katerem so vzdihovali narodje, kateri je videl in slišal glasno klicanje ubogega, v materialnost pogrezenega človeškega roda, — kako hitro se je izgubila ostra zima, kako hitro izginila tema in nastopila je cvetoča pomlad in blaga svitloba.

To je bil pa še le začetek. Pojdimo v sredino, pojdimo k zvršetku tega, kar je bilo za človeški rod najveselejše in dovršeno. Če je uže bilo naše veselje sredi mrzle zime ve-

Listek.

Janez Parapat. †

Kako nemilo me je dirnola tužna vest, da vnetega duhovnika, gorečega rodoljuba in človekoljuba, Ivana Parapata nij več mej živimi! Dolžnost me veže, da podam slovenskemu občinstvu v malo vrsticah opis njega blazega značaja, prepuščajoč popis njega mnogotrudnega delovanja na slovstvenem polju in v duhovnem pastirstvu bolj večemu peresu, a zraven izražajoč iskreno željo, da bi se njega popolnejši životopis priobčil v letopisu „Slovenske Matice“ ali še boljši v „Društvu sv. Mohora.“ Rodil se je 9. decembra 1838 v Ljubljani, a leta 1864 je bil za duhovna posvečen. Njega predzadnja služba je bila na Vranjej peči v kameniškej dekaniji. Kadar sem bil na počitnicah, sva se pri raznih prilikah več

krat sešla. Njega blaga duša se mi je tolikoj prikupila, da sva v mnogobrojnej mejsobojnej druščini po cele ure skupaj kramlja, akopram se je včasih od strani čulo: prava dva sta skupaj. Razodeval mi je svoje vzvišene nazore in britko tožil o našem tužnem narodnem stanju. Melanholičen je bil uže po naravi, a to melanholično so mu vzvišavale še trpké skušnje. Pečal se je z nabiranjem povestuičnih spomenikov, a kje iskati tacih spomenikov na visoch Palovških brdih? nabiral si je bakroreze in papeževe svetinje, a kje obelodaniti o svojih učenih vspehah? Spisal je pred nekaj leti za „Slovensko Matico“ životopis bakroreza A. Šege in njega dela, in bi bil odstopil honorar, če bi bila „Matica“ dala napraviti primeren broj bakrorezov k temu spisu, a nij se mu izpolnila želja; zato tudi nij priobčil spisa, kajti kako se mogo opisati dela brez podob? Numismatika, zlasti pa-

peževi penezi zahtevajo novcev, a kje si teh dobiti, ker je moral pri pičlih dohodkih še toliko sorodnikov podpirati.

Pri vsem tem je bil pa še nekako zapuščen, to je, nij imel prijatelja, ki bi ga bil duševno podpiral pri njega delovanji. Zahajal je sicer rad s strmega holma k svojim sosedom v nižavo, a prav vesel ni bil nikdar. S svojim dovitipom je vedel vsegdar pravo zadeti.

Ker se mu je včasih otitalo — „sit venia verbo“ — nekako fi isterstvo, zato moram odločno reči, da je bil on idealist kakor malo tacih. Ko sem jaz priobčil pred dvema tetoma nek eksaltiran članek o Slovanstvu, rekel mi je, da sem še vse premalo povedal. Srčno je želet, da bi se vsaj Jugoslovani združli, ker drugače slovenski učenjaki, kakor je on sam žalostno izkušal, ne morejo svojemu narodu dovolj koristiti. Trdno je upal v zje-

liko, koliko večja radost mora naša srca na polnjevati zdaj — v času, ko se je narava preobleka v svatovsko obleko, zraven pa se obhaja spomin tistega blaženega dneva, ko je bil odrešen človeški rod, ko so mu bile snete okove sužnosti.

Oh, da, — blaženi in tisočkrat pozdravljen bodi vzlasti nam Slovencem ta dan!

Sai si nam presladek, tolažbe poln dan, v katerem se vsaj danes v mirnej, tihej domačej hišici spominjamo, da smo tudi mi otroci tistega očeta, ki je ta dan po svojem sinu pokazal, da nas vse jednakoj ljubi.

Komu se ne taja srce radosti, ko se v duhu ozre za nekaj let nazaj, ter primerja denašnji dan z onimi preteklimi. Ležal je pred časom ves slovenski rod — vzlast pa nač slovenski še v grobu, v katerega ga je bila potisnila mogočna roka ošabnega tujca. —

Ostalo pa Slovanstvo nij v grobu; odrlo je svoje zaspane oči, začelo je gibati, ter zaklicalo z gromovitim glasom: Po konci slovenski bratje, kjer koli živite! Na delo, svitla zarja vstaja, doba, katera je počila, je naša doba!

In ta glas vstajajočega Slovanstva razlegnil se je po celej Evropi; čudom so se sovražniki njegovi spogledovali, ter vprašali se, je li so čuvaji spali, ali kaj? In začul se je ta glas tudi po vsej našej domovini Slovenci; ozirati se je jel Sloven, od kod prihaja, vzbudil se je, in po toliko letih jel se gibati, ter zapuščati grob tujstva in mačehovstva.

Katerega poštenega človeka, kateremu bije srce za blagor človeštva, ne bi veselil tak velikanski napredok!

Ah, ne bije vsem od veselja srce, ne; — mnogim ljudem tolte le od straha pred vstajajočim in krepčujučim se Slovanstvom. In ni teško reči, da v prsih takih ne biva čista posoda, katera bi imela hraniti ono cvetico, koja naj bi vse brez razločka bratsko jedinila.

Pa zastonj je ves njih trud, vse njih protenje; oni močnih korakov, katere stopa počasi pa gotovo naravnim potem Slovanstvo, ne bodo ustavili. Proti njih volji godi se nekaj, kar pospešuje moč Slovanstva.

Še je v Bosni in Hercegovini slovenskih sinov, kateri denašnji dan, daleč ločeni od svoje ljube domovine, v duhu spominjajo se svojih dragih, in zvesto izpolnovajoči svoj vrlo teški poklic, ko s puško v roci na pustej zanemarjenej zemlji stražo stoji, — prigra mu solzica v očesa, ker živo mu stopa v spomin vse

preteklo, — mili mu bratje tovariši, kateri spē smrtno spanje.

In ravno oni, ki so za svoje rodne brate dali življenje, da so jim zadobili ljubo svobojo, katero si morajo osvobojenci še le zaslužiti, so tudi nam porok boljše bodočnosti. Mirno spanje spijo na zemlji, ki je slovanska; na njihovih grobeh bode pa pognala zala cvetka slovanske svobole tudi za nas druge avstrijske Slovane.

Le veselo in neustrašljivo naprej, moj rod! Zapuščati si začel grob grdega spanja in mačehovstva; ne odnehaj od boja, zmaga ti je gotova, če prav ne hitra, in ko bodeš popolnem vstal, takrat bodeš, Slovén, obhajal najveselejšo alelujo!

T. z V.

Zadrege Angležev.

Angleži so se začeli povsod v tuje stvari vtikati, a nemajo sreče dozdai, temuč kopijočjo se jim težave in zadrege vedno bolj. Da to vidimo, ponovimo zgodovino politike angleške poslednjega časa.

Ministerstvo wighov Gladstone-Derby je palo, ker mu je javno mnenje očitalo da ne varuje časti Veliko-Britanije na zunaj t. j. napsroti ostalej Evropi, da je boječe in skopo. Ko je Gladstone leta 1874 v parlamentu poročal, da more državna blagajnica nekoliko davka zmanjšati, a drug davek, davek od oken, popolnem odpraviti, ker so tačas državni dohodki preostajali, tedaj se v celej zbornici nij nihče oglašil, da bi pohvalil varčnega finančnega ministra ali „prvega lorda zakladnika“; da, celo ministerski pristaš sir Hawkes je vprašal kako neuljedno prvega ministra, je li se mora njegova dejavnost samo na to skrčevati, da predloži parlamentu namesto politične bilance kontokorént, kakeržen se na kontinentu rad čuje v Žipečniku (Quizztown). V resnici nij mogla niti dežela niti angleška zbornica kabinetu Gladstone odpustiti njega bojazljivo nedelavnost v francosko-nemškej vojski, in padlo je to ministerstvo, ker po angleškem mnenju nij ničesa storilo, da bi obrnilo vpliv Angleške v evropskem državnem koncertu. Na njega mesto je stopilo konzervativno ministerstvo ali tory-kabinet.

Gladstone, miroljubni, je bil liberalen, Disraeli, konservativni, je vojevit. Samo na Angleškem se morejo take stvari dogoditi, ki so političnim pojmom pri nas na kontinentu popolnem nasprotno. Skrb Disraelijeva, zdanjega Earla of Beaconsfielda, da ne bi v isto

napako zašel, kakor njega prednik, mogoče da tudi njegovo preverjenje, da se glas Angleške pogreša v velikem evropskem svetovalstvu, učinilo je, da je minister odločno se priselj stare angleške politike ob času kraljice Ane, Jurija II. in III., ter se hrabro v vse evropske razprtije vmešaval. Previdno gledajoč v bodočnost, je najprej preiskal, je li kaj novcev v javnih blagajnah, in ko se je preveril, da so res v dobrem stanju in napolnene, kakor mu jih je bil Gladstone izročil, pričel je v Evropi previdnost božjo igrati, v Afriki pa stari angleški vpliv žopet na vrhunc postavljati. S kakšnim vspehom?

Kako se berlinski dogovor, to pravo dete angleške politike, od dneva do dneva vedno bolj bolno izkazuje, je znana stvar. Kako Angleži v Afganistanu uže več mesecev ne morejo ni naprej ni nazaj, smo zaporedom nagašali. Kako jih v Afriki nabijajo Cetewayovi divjaki, poročajo telegrami. Raten tega jim žuga Birma z vojsko, da jo komaj z največjo kazano prijaznostjo odvračajo. In kakor bi jim ne bilo dovolj sitnosti uže v treh delih sveta, naredil se jim je nov konflikt v Egiptu.

Egiptovski podkralj je potratil mnogo denarja, ki so mu ga posodili Angleži in Francozje. Ker se je bilo vsled zlega gospodarstva khedivovega bati, da angleški in francoski upniki na zadnje niti obresti od svojega egyptovskega posojila ne bodo dobili, za to so bili Angleži usili egyptovskemu kralju dva evropska ministra kot kontrole ali nekakov sekvester. Ali angleški ud te kontrole nekov Wilson je bil menda egyptskemu khedivu presiten, zato se je ta zmislil, in evropske ude izbacnil iz ministerstva. Vsled tega je nastala na Angleškem velika vika. V prvo sapo so angleške novine upile, naj se egyptovski podkralj kar odstavi. Francoske novine so pritravale. Angleška avtoriteta je žaljena, zadostenje mora biti.

Ali najnovejši telegrami pravijo, da hoče khedive trdovraten ostati in ne odnehati. On je garnizono v Aleksandriji pomnožil in ukazal, naj se po noči straži, da ne more nobena ladja v luko. Ako bi tuja vojska prišla, hoče baje versko vojsko proklamirati in vse mohamedansko prebivalstvo pod orožje sklicati. Tako so Angleži dobili novega sovražnika, nove sitnosti in zadrege, in nemara, da kmalu jih bode želja minila, v ves svet vtikavati se.

Tako si je Parapat prizadeval, svojemu milemu narodu kolikor moči koristiti. Ker so pa njegova prizadevanja dostikrat samo prizadevanja ostala, zato ga je trlo in trlo. Da bi pa ne bil ves njega trud zastonj, nasvetujem jaz, da naj bi se kak upiven narodnjak pobrigal za njega poveznične spomenike, bakroreze, posebno pa za njega velikolepno ter drago numismatično zbirkovo.

Spominjam se ga v narodnem vednem spominu in molitvi! Kakor Homjakovu, veljajo tudi njemu besede:

Nad narodom rodom
Mnogo videl ti groz,
I za jazvi (rane) jego
Prolil mnogo ti slez,
No ti veril v njego,
Verl v Promis! svjatoj.

B.

dinjenje, ali prekmalu se mu je pretrgala nit življenja, da bi ga bil dočakal. Kadar sva govorila o zdanjem splošnem socijalnem stanju, takrat je bil on, kakor v svojem elementu. Tu je govoril, kakor bi bil preštudiral uže vse politično ekonomične spise te stroke in človek mu še v besedo nij mogel seči. Poznal je dobro skeleče rane, ki moré ljudstvo, poznal jih je dobro, a vedel je tudi, da za nje nij leka, dokler se tako mogočno repetniči licemerstvo.

Kakor sem uže omenil, mu Vranja papeč nij ugajala. Kar je bilo v okolici starinskih spomenikov, je uže vse bil izsesal. Zlavnaj je uže želet proč iti, ter priti v Ljubljano ali vsaj v nje obližje. Jednoč se mu je uže tudi ponudila služba v Ljubljani, a on je poleg drugih uzrokov tudi zategadelj nij hotel sprejeti, ker nij maral za slavo nemškega povezničarja. Letos se mu je posrečilo priti v Zagradec in tam je mislil v nabiranji pove-

ničnega gradiva pridno nadaljevati. V pusta se je preselil v svojo novo župnijo. Ko je na Vranje peči slovo jemal, nij bilo očesa, ki bi ne bilo solzno. Pač nij mislil, ko je slovensko pridigo sklenil: „Zlaj vas priporočim svetej Trojici, Bogu Očetu . . . Z Bogom starčki, z vami se ne bom več videl. Kar vas je pa mlajših, se utegnemo pa še videti . . .“ da se tudi z mladimi ne bode več videl.

Omeniti moram še tudi, da je Parapat za neki „Universal-Lixicon“, če se ne motim Herderjev, mislil popisovati slovenske in sploh jugoslovanske umetnike, ter se je v tem oziru tudi obrnil na uredništvo omenjenega slovarja. Ko mu je pa uredništvo odpisalo, da je uže Kukuljević-Sakcinski najet za jugoslovanski oddelek in da se torej Parapatu samo slovenski oddelek more izročiti, je odnehal, ker je vedel, da so Kukuljeviču tudi slovenski umetniki dobro znani.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. aprila.

Nemški ustavoverni poslanci na Češkem so v Pragi te dni sklenili nobenega programa ne izdajati. Okraji naj si ustavoverne kandidate sami izbero ne glede na barvo; le kjer si ga niso sami izbrali, ali kjer bi ne bili složni, tam bodo osredni odbor vmes segel.

Hrvatski "Obzor" se dobremu nádeja, ker je za upravitelja v Bosno poklican narodni Hrvat Nikola Badovinac.

Iz Hercegovine se javlja, da žugatam nov vstanek zoper avstrijsko posadko. Mej Mohamedanci iz Pašalika Novi Pazar, in mej agami in begi hercegovskimi se skriveni dogovori pletó. Iz Sarajeva je prišel serezanom (avstrijskim žandarmom) ukaz, te dogovore in shode zasledovati.

Iz Kotora se javlja dalje, da se pravoslavni kristijanje iz Hercegovine v celih truhah izseljujejo v Črnogoro, posebno iz Gačke in Nevesinja. Kristijanje so namreč nezadovoljni, da avstrijska vlada v Hercegovini in Bosni podpira Mohamedance v agrarnih zadevah.

Vniranje države.

Iz Trnova se brzojavlja, da bodo nova **Bolgarska** narodna skupščina, katera bodo imela voliti kneza, precej voljena, tako da bodo volitev bolgarskega kneza uže 27. aprila. Poslanci se bodo volili po občnem volilinem pravu, tako da pride na 10.000 prebivalcev en poslanec na tri leta. — To je novica drugače glaseča se, nego ona pred nekaj dnevi.

Slovanska **Rusija** gleda na bodočnost. Zato ona pomuožuje svojo stojčo vojsko. Iz Peterburga se poroča oficjalnim listom, da je vojni minister Milutin izdelal predlog, po katerem bodo ruski vojak novak menj časa služil, namreč na mestu šest let le štiri leta. S tem bodo več vojakov v orožji izurjenih, da bodo mogli v sili poklicani biti. Na ta način bodo Rusija dva milijona vojakov imela.

Iz **Peterburga** poroča "Agence Russe" 10. t. m.: Vlade se dogovarjajo o predlogih **Turčije**, ki hoče, da bi se namesto mešane okupacije imenoval za guvernerja v vzhodnej Rumeliji Aleks paša; nadalje bi se menjnarodnej komisiji pravice še za jedno leto podaljšale, mej katerim časom obeta Turška, da ne bude vojniško zasedla onih točk, kjer ima pravico garnizone imeti. Ta kombinacija je izvrstna, ako bi se vlasti sporazumele in bi svojo trdno voljo naglašale v Carigradu, Trnu in Sredci. Ruska vlada je poslala svojim zastopnikom v Turčiji, Rumeliji in Bolgariji na to ozirajoče se kategorične instrukcije.

Na **Španjskem** je tudi volilna agitacija za zbornico poslancev. Volitve bodo 20. t. m. Ali novi minister Martinez Campos, ki je naznanjal toliko svobodo, konfiscira in toži nasprotne časopise, da je veselje. — Čudno je pri tem le to, da se naši nemški liberalci jezje nad temi španjskimi konfiskacijami, ker neliberalnimi, nekje druge pa je konfiskacij ţe več ali njim so prav po čudi in molče.

Domača stvari.

(Volitve.) Včerajšnja "Laib. Ztg." prinaša volilni oklic ustavoverne stranke — mej inserati. — Svojo agitacijo za tretji razred bodo nemškutarji gotovo ta dva praznika močno razvili, zatorej pozor!

(Obiskovanje božjih grobov) po tukajnjih cerkvah je bilo tudi letos jako živabno.

(Dariolo.) Znani notorožuanec, župnik Šimon Robič je dež. šolskemu svetu daroval zbirko 107 polžev.

(Iz Trsta) so imeli pretečeni teden dunajski listi dopise v katerih se je trdilo, da je triumfiranje vladnih listov o zmagi v Trstu prezgodno, ker imajo vendar le Lahki večino,

kajti 6 v I. razredu voljenih je tacib, ki so se sicer zvito dali od avstrijske stranke kandidirati, ki pa bode z italijanisti glasovali. Tržaška "Adria" polemizira zoper enake dopise, in pravi, da so pretirane in neresnične.

— (Društvenikom narodno-političnega društva "Sloga") Odbor vabi gg. društvenike v občni zbor, ki se bo vršil dné 17. aprila t. l. ob 1½ pop. v prostorih goriške čitalnice. Na dnevnem redu bo: 1. Peticija na visoko c. kr. ministerstvo, da bi gledé colninske pogodbe odločno postopalo proti Nemčiji, katera namerava z izredno visoko colnino zabraniti izvaževanje avstrijskih kmetijskih pridelkov, ter da bi varovalo naše uže tako skoro onemoglo kmetijstvo pred popolnim propadom. 2. Peticija na visoko c. kr. ministerstvo, da bi pri italijanski vladi doseglo, da se zoper svobodnemu uvažanju naših rastlinskih pridelkov sploh v Italijo pravica prizna ali pa v nasprotnem slučaju naša vlada italijanskim rastlinskim pridelkom uvažanje v Avstrijo prepove. 3. Razni predlogi društvenikov, ki jih pa imajo vsaj 1 dan pred zborom naznaniti podpisanim odboru. Odbor prav nujno vabi vse gg. društvenike v zbor, kateri ima razpravljati o dveh za naše kmetijstvo velevažnih vprašanjih. Posebno za prvo peticijo se je po vsej Avstriji vnele splošno gibanje, ker huda nevarnost preti avstrijskim kmetovalcem od strani Nemčije. Zato si šteje tudi naše društvo v sveto dolžnost uže po načelih društva, to je pospeševati narodno kmetijsko blagostanje, v enakem zmislu postopati. Tudi neudje se morejo udeležiti tega zборa, ki bo po § 14. društvenih pravil javen. Neudje pa ne smejo glasovati.

— (Odbor tržaškega političnega društva "Edinstvo") je sklenol praznovati petindvajsetletnico cesarjeve poroke tako le: Na predvečer poroke bodo goreli na vseh gorah krog Trsta kresovi, streljalo se z možnarji in bengalični ognji bodo v nekaterih krajih goreli. V nedeljo potem, to je 27. aprila, predi se pod milim nebom ljudska veselica na travniku pri sv. Ivanu. Prostor bodo sè zastavami okinčan, pevci vse okolice, njih nad 200, bodo peli nekatere pesmi skupaj, nekatere vsak zbor posebej pod vodstvom g. pevovodje Kosovelja. Godba, in sicer okoličanska od razpuščenega bataljona bo svirala mej odmori. Po izvršenem programu bodo plez pod milim nebom. Redarji in odbor preskrbe, da se bo vse v redu in veličastno vršilo in da se ne prikradejo vmes osobe, katere ne spadajo k našej stranki. Slovani v Trstu in okolici, podpirajte odbor in pripomozite, da bo slovesnost sijajna.

— (Knjiga: Franc Jožef) se pridno razpošilja. Prijatelji mladine in šol jo načrnujejo za obdarovanje šolske mladine o prihodi cesarjeve srebrne poroke. Tako n. pr. je naročil g. Ivan Tanšek 100 iztisov, ki se imajo razdeliti 10 šolam v brežkem okraji o tej svečanosti. — Dali smo tiskati knjigo v 2000 iztisib, in smo pripravljeni za nov natis, ako se ta razprodaja. Pri nekaterih zvezkih je slučajno izostalo na 5 strani v 1. vrsti številka 1. No, to si t. čitatelji sami lahko popravijo, saj je dan cesarjevega rojstva obče znan; knjiga je tiskana na ličnem papirju, in za to ceno se javljene more kje drugej taka knjiga kupiti. Po samem se dobiva tudi pri Gontiniju na velikem trgu.

— (Dalmatinski "Narodni list") piše o budgetnej debati državnega zbora, pa pravi mej drugim takó: "Znamenit je bio

osebito govor dra. Pražaka, prvaka narodne stranke u Moravskoj. On je nacrtao svu povijest zadnjih šest godina; nabrojio sve pogreške i nepravice vladajuće stranke; ali je osobito zagovarao prava i zahtjeve česke narodne stranke, pa naglasio slogu medju narodnom strankom u Českoj i u Moravskoj. Slovenac Vošnjak i on je izjavio, da Slovenci danas teže k sdrženju s Hrvatskom."

— (Katoliška družba,) ki je ravno kar izdala brošurico IX. "Glaši katoliške družbe", ima svoj občni zbor in volitev odbornikov 17. t. m. zvečer ob 7. uri.

— (Izseljevanje.) C. kr. okr. glavarstvo goriško je zoper naznanilo nekatere slovenske družine, katere se nameravajo preseliti v Ameriko in so se v ta namen uže oglasile za dovoljenje. Dotični očetje so: Filip Pavšič od Mihaela iz Sovodenj, Jožef Prinčič iz Dol. Cerovega in Ivan Blažič iz Vipolž v Šmartenski županiji.

— (Samomor.) V ponedeljek 7. t. m. zjutraj so našli v konjskem hlevu gostilne "pri Mici" v Gorici na jasli obešeno truplo uže starikastega moža, kateri je navadno po gostilnah fakiniral in so ga sploh Martina imenovali. Možu se je v zadnjem času nekda trda godila; v nedeljo zjutraj je bil na Kapeli pri spovedi, potem je nekemu znanemu hlapcu potožil svoje reve in v noči se je z drobno vrvico obesil. Pri njem so našli listino, notri je bil listek s kratkim poročilom zadnje volje in — dva novca.

Razne vesti.

* (Teška operacija.) V peterburgskej kliniki je te dni profesor Sklifasovski redko operacijo dovršil. Neki bolnik namreč moral bi bil od gladu poginiti, ker se mu je goltanec tako zarasel, da ni mogel niti najmanje jedi ali pijače požreti. Vse zdravljenje je bilo zastonj, in da bi se nesrečnika rešilo smrti, moral je profesor pričeti nevarno operacijo. Morali so mu na želodci narediti nekakšna usta, skozi katera bodo mogla v želodec dohajati jedila. Operacija ta se je izvrstno posrečila. Doslej je bila taka operacija samo v dveh slučajih srečnim izidom. Profesor Sklifasovski je ob svojem času na dunajskej medicinskej fakulteti študiral.

* (Ujet slepar.) Iz Pečuha se poroča ta-le dogodba: Uže skoraj tri četrstletja je od onega časa, ko se je naselil neki slepar najnevarnejše vrste pri nekej vdovi, katerej je obetal, da jo bole vzel. Slepar, ki se je imenoval Kramer, znal se je poprijateljiti z več trgovci, posebno z zlatarji, in sicer tako, da so mu celo denar zaupali. Malo pred poroko izposo il si je pri svojih prijateljih mnogo denarja in zlatnine z izgovorom, da bode zlatnino pokazal svojej nevesti, ako se je bode dopala. Ali ko je mož imel vse dragocenosti pri sebi, — jo je popihal. Začeli so ga iskatiti, ali veliko premičati, in naposled se je izvedelo, da je blizu Mtrovice ukrat jeden zabol z urami. Dané 6. t. m. pak so ga ujeli na kolodvoru v Kanži. Kramer je hotel ubegniti, a njih se več dalo. Pri njem so našli še večji del ukradenih dragocenosti. Policija je začela zdaj po njegovej minolosti poupravljati, in je izvedela sledete: Slepar se zove Jakop Adler in je 63 let star. Oženjen je štirikrat, tri žene mu še živé. Dejal in priznal je, da je uže nad 100.000 gld. pokral in osleparil.

* (Stekli psi.) Na Dunaji je te dni več psov steklo in so jih živinozdravni morali pobiti.

PREDAVANJE.

Nestrpljivost občinskih mož.

Predno so se moj dragi nepozabljeni oče 24. februarja leta presečili v večnosti, so mi dali lepe nauke, ter posebno položili mi na srce, naj njih in njihove duše ne pozabim. Te otroške dolžnosti zavedajoč se,

sklenem mej drugim tudi tam, kjer so bili tako nezrečno padli, da so morali leči na smrtno posteljo, postaviti malo znamenje (spomenik); ta kraj je v klancu na cesti proti cerkvi v Preski, posestnik zemlje g. Jože Jarc mi je radovoljno prepustil prostor v ta namen.

Spomenik je gotov, torej pošljem te dni delavce, da bi ga postavili, nadejajo se, da se tam vendar ne bo nobena živa duša ustavljal. Ali kaj se zgodi! Komaj začeno delave jamo kopati, prideta dva občinska moža in jih odpodita, — češ, da jaz nemam pravice postaviti tukaj nobenega znamenja, predno ne dobim za to od občine dovoljenja. Jeden teh vrh junakov je celo iz svojih mogočnih ust spustil besedo: „Kar boste vi postavili, bomi mi podrl“. Se ve da sem jaz prisiljen, zoper tako surovost iskat pomoč drugje in proti takim ljudem napeti vse druge strune, ker me nij volja udati se takemu strahovanju. Da bom kaj dosegel, to bo moja skrb; z vaščansko domišljijo se pa ne bom prepiral. Pa kaj se bom temu čudil! Saj je sploh znano, kako se obnašajo proti svojim gg. duhovnikom. Ne prejšnji nij imel miru pred njimi, ne zdanji vrl. in obče spoštovani župnik g. Luka Aleš ga nema. Ce so pa „možaki“ zaradi tega od sodnije bili tako okrcani po prstih, da jih zdaj hudo skle, se nij treba maščevati nad menoj: sem li jaz tega kriv, in ne njih surovost? Nad seboj naj se ječe, ne nad drugimi, in naj skrbè, da pride Preska zopet v boljši glas, kakor je zdaj uže dalje časa — menda ravno toliko let, kolikor časa imajo ti ljudje občinsko krmilo v rokah. Jaz pač vem, kam vse to meri, da stresajo svoje koše jeze nad mene, to pa tudi obljubim, da jim bom to uže zasolil, pre malo jih je.

Tukaj jim budi povedana le še ena. V spomin na svojega očeta sem hotel občini napraviti nov „križev pot“ v Preski, zdaj si bom to uže premisli, in če ga farani ne doobodo, naj se zahvalijo le nestripljivosti tistih „mož“, katere so postavili na sremske stole.

To priobčiti se mi je primerno zdelo zato, da se ti može pred svet postavijo v pravej svitlobi; tudi mislim, da sem to dolžan svojemu nepozabljivemu očetu, katerega s svojo nestripljivostjo še v grobu žalijo, čeravno vsak vē, da je vse prej zasluzil, kakor to.

V Medvodah, 11. aprila 1879.

Nikolaj Jamnik.

Zaradi velikonočnih praznikov izide prihodnji list v sredo.

Circus Sidoli

na cesarja Josipovem trgu. (145)

Velikonočno nedeljo in velikonočni ponedeljek:

2 predstavi,

ob 4. popoldne in 1/8. zvečer.

Vse natančneje na plakatih.

V Kamniku na velikem trgu, na za vsako kupčijo jako pripravnem prostoru, daje se v najem hiša,

v katerej je bila do zdaj kavarna in krčma, in ki ima 4 sobe, 2 kleti, ledencico, konjski in svinjski hlev, drvarnico in dve kuhinji, in malo mesarijo, v prvem nadstropji so 4 sobe, kuhinja s kletjo in drvarnico vred — od 1. maja naprej na 3 leta, in sicer kavarna in krčma z opravo vred.

Naslov se izvē pri opravnitvu „Slovenskega Naroda“. (136—1)

Epilepsijo (božjast) in vse bolezni v čutnicah zdravi pismeno specijalni zdravnik dr. Killisch v Dresden-u (Neustadt). Zdravil je uže v črez 11.000 slučajih. (378—14)

Bogu vsemogočnemu je dopalo, da je k sebi poklical našo iskreno ljubljeno sestro

Alojzijo Hribar, roj. Grundner,

vdovo meščana,

po dolgej in hudej bolezni denes dopoludne ob 11. uri v drug boljši svet.

Pogreb bode 13. t. m. ob 6. uri popoldne iz hiše v frančiškanskih ulicah št. 15 na pokopališču pri sv. Kristofu.

Maše zadušnice se bodo brale v frančiškanski cerkvi.

Draga ranča se priporoča v blag spomin. V Ljubljani, 12. aprila 1879.

(146) Žalujoči bratje in sestre.

Karel Karinger,

trgovec v Ljubljani na mestnem trgu.

Zaloga pušek in revolverjev najboljših Litihskih izdelkov.

(Dobrost se garantuje.)

1 dvocevka, predanca, strojeni cevi, gladko opravljena, 1 komad	gld. 10.—
1 isto takovšna, a gravirana dvocevka	10.50
1 " fino gravirana	15.—
1 Lefaucheux dvocevka, strojeni cevi, gra virana	19.—
" " fino gravirana, drateni cevi	24.—
" " bernardski cevi, fino gravirana	27.—
1 Lancaster dvocevka, drateni cevi, fino gravirana	38.—
" " fino gravirana, cevi od rožnega ali nageljnovega damasta, od gld. 40—45.	

Zaloga revolverjev, kaliber 7 a 9 m/m, jeden komad od gld. 5.50 do gld. 10.

Vedno v zalogi so: patrone za puške in revolverje vsake velikosti, in sploh vse potrebitno za nabiranje; lovski torbe; vlagališča (futterale) za puške in revolverje; noži in vilice za na pot; kozači in sklenice; kortiki (hirschfänger); lovski noži; prahovnice puverhörner iz kovine ali roga; piščalke za znamenja dajati; ogljaki; korale za dresiranje; bič itd. Naročbe se natančno izvršuj.

Najnovnejši izdelek za óne, ki kadé, so

nepotratljive pipe od bele prsti,

tako zvane Uhatiusove pipe, ker se od spodaj nážigajo, z lepimi lovskimi slikami, veljá 1 komad 1 gld. 20 kr. K takej pipi primerna cev od prave višnje za odsukati, 30 kr. Naročbe s pošto se točno izvršuj s poštnim pouzetjem. (105—3)

Poziv in naznanilo.

V svojih knjigah nahajem pojedine privatne osobe zaznamovane, katere imajo uže dalje časa sifone, in so mi jih pozabili vrneti. Prosim zato, da mi jih skoro dajo nazaj.

Ob jednem naznanjam, da imam dva popolna, skoro še nič rabljena

Sódna prirédnika

(Sodawassererzeugungsapparat),

(dunajskega dela), za ročno priréjanje pripravna, ter ja prodajem primerno v ceno.

Gustav Fischer,

(143—2) v Ljubljani, v zvezdi št. 13.

Kleparski učenci

so iščijo za v Gradec, ki se tudi po oboje stranskem sporazumiju takoj sprejmó.

Naslov: (137—3)

Alexander Weissner, Spenglermeister, Graz, Leonhardsgasse Nr. 12.

Za čiščenje in izboljšanje

vina

najboljše, najhitrejše in najcenejše sredstvo je

prava francoska žolca.

To, kakor tudi prosti navod, kako se rabi, dobi se zmirom z osobnim ali poštnim naročilom pri A. Hartmannu v Ljubljani, v Luka Tavarjevej hiši. (108—5)

Mesto zdravnika

v Ribnici na Pohorju je za nadomestiti.

Od občin dobi za zdravljenje ubozih 150 gold. Prislici, slovenščine zmezni, naj uložijo svoje prošnje do 15. maja t. l. pri občinskem predstojništvu v Ribnici, pošta Reifnigg Štajersko. (142—2)

Elegantna
spomladanska obleka
18 gold.

Praktična
spomladanska zgornjasuknja
10 gold.

Trdne
spomladanske hlače
5 gold.

in v primerji najfinejše obleke za gospode in dečke; po najnižjej ceni obleke za otroke od dveh let naprej.

Spalne suknje
za gospode in gospe.
priporoča

M. Neumann,

krojaški mojster,

v Ljubljani, v slonovih ulicah št. 11,
v Lukmanovej hiši.

Vnanje naročbe se proti povzetju uren izvrši in nepristojno brez ugovora nazaj vzame. (115—6)

Solide Firmen als Vertreter erwünscht.

(195—216)

Premeščenje.

Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je svojo prodajalnico pred

zvezdni drevored, na oglu glediščnih ulic, v Cettinovićevu hišo preložil.

Isti ima v zalogi veliko izber najnovnejših klobukov, razne vrste čepk, kakor kozuhovino.

Kozuhovina se mej poletjem skrbno shranjeva: najboljše se priporoča

(133—3)

Anton Krejči, kožuhar.

Neka tržaška izvozno-trgovinska hiša išče zvez se solidnimi

velicimi žagami.

Pogoditi se želi za vse

smerekove dilje in bukove tavolete, kolikor se jih naredi leto dni. Blago se bode vselej takoj plačalo, kadar se prevzame. Ponudbe sprejema gospod

(122—4)

Peter Grasselli v Ljubljani.